Kiia Kylkisalo

Silmissä

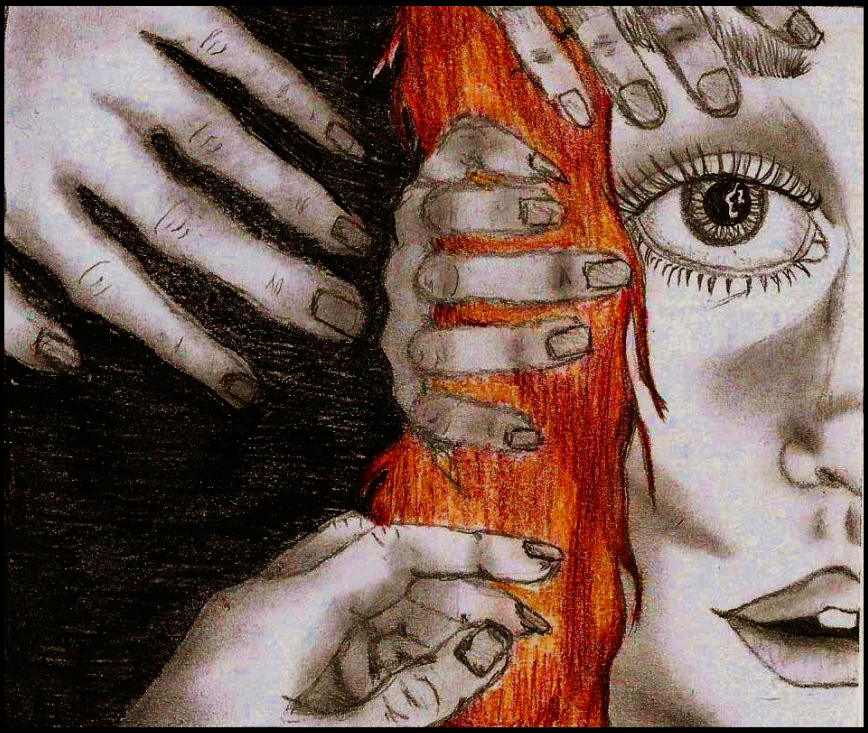

Silmissä

Kiia Kylkisalo

Kustantaja:
BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja:
BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN 978-952-330-321-8

2016

Muutama sananen kirjoittajalta

Olen rakastanut kirjoittamista jo pienestä tytöstä asti ja vihdoin sain aikaiseksi kirjoittaa kirjan kannesta kanteen. Halusin päästää kirjaan herkän mielikuvituksen valloilleen.

Kirjasta tuli sellainen kuin tuli. Se oli parin vuoden projekti. Aina en välttämättä ollut johonkin tyytyväinen ja löysin taas itseni palaamassa alkupisteeseen. Jossain vaiheessa mukana piti olla jotain yliluonnollista ja vampyyrejä. Lopputulokseen ei kyllä niitä tullut.

Kirjassa on kohtia joihin en ole täysin tyytyväinen, mutta kokonaisuus on tärkeintä. Ei olisi tarvinnut olla niin itsekriittinen. Liiallisen itsekriittisyyden takia kirjan valmistuminen venyi niin pitkään. Halusin olla varma siitä, että kirjasta tulee juuri sellainen, kuin haluan.

Välillä tuli kirjoitettua paljon ja tiheästi. Joskus vain muutama lause, ja oli niitäkin aikoja milloin tuli muutaman kuukauden tauko. Nyt tuntuu siltä, että kirja on valmis, minun näköiseni. Kirjoitin myös muutamia otteita omasta elämästäni. Sellaisia ihan pieniä juttuja. Sellaisia mistä voin tunnistaa, että tämän minä olen kirjoittanut, tähän samaistun. Toivottavasti muut nauttivat kirjani lukemisesta vähintään yhtä paljon, kuin minä sen kirjoittamisesta.

Luku 1. Kohtaus

Ole hiljaa! En jaksa sinua, huusin. Kukaan ei puhunut ja olin yksin. Huusin silti. Pääni oli kipeä enkä voinut hyvin. Tuntui, että mikään lääke ei auttanut. Yritin kävellä, mutta silmäni mustuivat ja kaatuilin. Yritin ottaa lipastoista ja seinästä tukea. Istuin polvillani ja revin hiuksiani pois päästäni. Käsissäni oli tuppo punertavia hiuksiani. Päänsärky oli raivostuttava ja jalkani kipeät, koska olin kaatuillut paljon. Polveni olivat ihan mustelmilla ja vain itkin. Mustelmani olivat ihan violetit ja erittäin kipeät. Olin pukannut jalkani johonkin terävään, sillä minulla oli iso haava oikeassa jalassani ja siitä vuoti verta. Olin ihan sekaisin.

Menin etsimään laastareita. Hoipertelin lääkekaapin luo. Meillä oli pelkästään sellaista laastaria, josta piti leikata itse. Hienoa, nyt minun piti etsiä saksetkin. Onneksi vieressäni olevalla pöydällä oli sakset. Yritin leikata laastaria, mutta olin aivan sekaisin. Leikkaamisesta ei meinannut tulla mitään. Sakset lipsuivat käsistäni samalla viiltäen haavan käteeni. Käteni alkoi vuotaa verta. Nostin sakset lattialta ja leikkasin toisenkin laastarin. Laitoin laastarit haavoihin ja loput takaisin lääkekaappiin.

Halusin pois mutten tiennyt mistä. Halusin lakata olemasta edes vain hetkeksi. Katsoin pihalle. Silmäni eivät tarkentaneet hyvin, enkä jaksanut laittaa silmälaseja. Ulkona satoi. Se rauhoitti mieltäni ja oli varmaankin ainoa asia joka edes hetkellisesti auttoi huonoon olooni. Näin kun vesipisarat juoksivat kilpaa ikkunalla. Tuuli tanssitti puita ja rännistä tuli vettä.

En nähnyt lintuja. Ne olivat varmaankin jossain isompien puiden oksilla suojassa sateelta. Näin salaman, mutta jyrinä kuului vasta kymmenen sekunnin päästä. Oli todella valoista, vaikka pihalla olikin aikamoinen koiranilma. Hengitin syvään, suljin silmäni ja menin lattialle makaamaan. Pyyhin kyyneleet poskiltani. Minulla oli kylmä ja kuuma yhtäaikaisesti. Toivoin, että tunne olisi ohimenevää sillä, vaikka vain pää ja jalat olivat kipeät, oloni oli huono ja kummallinen. Käteni hikoilivat kuumuudesta ja jalat tärisivät kylmyydestä. Toista kättäni kirveli haavan kohdalta. Minua heikotti sillä en pidä verestä.

Tällaista minulla oli muutama kerta vuodessa. En ikinä tottunut siihen ja joka kerta se tuntui vain pahenevan. En tiennyt oliko se migreeni vai mikä. En ollut perehtynyt asiaan, sillä vihasin kun huono olo tuli, enkä halunnut edes ajatella sitä. Yritän viimeiseen asti sinnitellä kivun kanssa, enkä halua muiden tietävän siitä. En ollut ikinä kertonut kellekään kivuistani, sillä ensinäkin en halua kenenkään huoles-

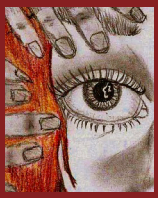

Seurassasi sain hengittää. Sain vain olla. Minun ei tarvinnut edes sanoa mitään. Ihan hiljaakin oli vain niin hyvä. Sain katsoa suoraan silmiisi. Sain kokea puhdasta onnellisuutta. Sellaista onnellisuutta, jota sain vain sinun seurastasi. Tunne olla vapaa. Kukaan ei estänyt minua olemasta oma itseni seurassasi. Sinä et tukahduttanut minua.

9 789523 303218

BoD™ BOOKS on DEMAND

www.bod.fi